

LEGE nr. 173 din 4 noiembrie 1997

pentru ratificarea Acordului dintre Romania si Republica Italiana privind readmisia persoanelor aflate in situatie ilegala, semnat la Bucuresti la 4 martie 1997

EMITENT: PARLAMENTUL

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 304 din 7 noiembrie 1997

Parlamentul României adopta prezenta lege.

ARTICOL UNIC

Se ratifica Acordul dintre România și Republica Italiana privind readmisia persoanelor aflate în situație ilegala, semnat la București la 4 martie 1997.

Aceasta lege a fost adoptată de Senat în ședința din 18 septembrie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA IONESCU-QUINTUS

Aceasta lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 6 octombrie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ANDREI IOAN CHILIMAN

ACORD

între România și Republica Italiana privind readmisia persoanelor aflate în situație ilegala

Guvernul României și Guvernul Republicii Italiene, animate de dorința de a extinde cooperarea dintre cele două părți contractante și de a asigura o mai buna aplicare a reglementărilor privind circulația persoanelor, cu respectarea drepturilor și garanțiilor prevăzute de normele în vigoare,

în scopul de a înlesni readmisia persoanelor care se afla în situație ilegala, acționând în spirit de colaborare și pe baza de reciprocitate, preocupate de combaterea imigrației ilegale,

au convenit asupra celor ce urmează:

CAP. 1

Readmisia cetățenilor părților contractante

ART. 1

1. Fiecare parte contractantă readmite pe teritoriul sau, la cererea celeilalte părți contractante și fără alte formalități, oricare persoana care nu îndeplinește condițiile necesare pentru intrare sau nu mai întrunește cerințele pentru șederea pe teritoriul partii contractante solicitante, dacă s-a stabilit sau este prezumat ca aceasta este cetățean la partii contractante solicitate.

2. Partea contractantă solicitanta readmite, în aceleași condiții, persoana în cauza, dacă în urma unor verificări ulterioare rezulta ca aceasta nu avea cetățenia celeilalte părți contractante în momentul în care a părăsit teritoriul partii solicitante.

ART. 2

1. Cetățenia persoanei care face obiectul readmisiei se stabilește pe baza următoarelor documente valabile:

- cartea de identitate;
- pasaportul sau orice alt document de călătorie;
- certificatul de stare civilă sau alt document oficial din care rezulta cetățenia;
- certificatul consular de identitate;
- livretul personal sau oricare alt document eliberat de autoritățile militare.

2. Cetățenia se considera ca prezumată pe baza unuia dintre următoarele documente:

- unul dintre documentele menționate la pct. 1, expirat;
- un document emis de autoritățile publice ale partii solicitate, care poate face dovada identității persoanei în cauza (permis de conducere auto, carnet de marinar etc.);
- autorizația sau permisul de sejur, expirat;
- fotocopia de pe unul dintre documentele menționate mai sus;
- declarații ale persoanei interesate, autentificate și primite de către autoritățile administrative sau judiciare ale partii solicitante;
- declarații ale unor martori de buna-credință, consemnate într-un proces-verbal.

3. În cazul în care cetățenia este prezumată, dar nu exista probe cu documente dintre cele enumerate la paragraful 2 al art. 2, aceasta va putea fi confirmată de către autoritățile

consulare ale partii solicitate. Acestea vor trebui sa asculte persoana în cauza, în termen de 3 zile de la data cererii, pe cat posibil în locul unde se găsește sau, dacă aceasta este imposibil, la sediul reprezentantei diplomatice sau consulare a partii solicitate, cea mai apropiată. Audierea este organizată de partea solicitanta, de comun acord cu autoritățile consulare respective, în cel mai scurt timp.

Dacă la sfârșitul acestei audieri se stabilește ca persoana în cauza are cetățenia partii solicitate, autoritatea consulară eliberează imediat un document valabil pentru repatriere.

4. Dispozițiile prezentului articol se aplica și în cazul persoanelor care invoca existenta unei cereri de renunțare la cetățenie, în legatura cu care nu s-a pronunțat definitiv autoritatea competenta.

5. În cazul în care cetățenia este prezumată în baza documentelor menționate la paragrafele 2, 3 și 4 ale prezentului articol, autoritatea consulară a partii solicitate eliberează de îndată un document de călătorie care sa permită repatrierea persoanei în cauza.

CAP. 2

Readmisia cetățenilor altor state

ART. 3

Părțile contractante se angajează sa examineze problemele readmisiei cetățenilor țărilor terțe în funcție de modul în care este sau va fi reglementat regimul străinilor în legislația proprie, în vederea încheierii unei înțelegeri bilaterale în materie.

ART. 4

Părțile contractante se obliga sa primească, în condițiile prevăzute de Convenția de la Chicago, pasagerii sositi pe calea aerului de pe teritoriul celeilalte părți contractante, a căror intrare nu a fost admisă.

CAP. 3

Condiții privind readmisia

ART. 5

1. Partea contractantă solicitanta readmite pe propriul teritoriu persoanele care, în baza verificărilor ulterioare readmisiei, efectuate de cealaltă parte contractantă, se constata ca nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 1, 2 și 3 în momentul părăsirii teritoriului partii contractante solicitante.

2. Cheltuielile de transport pana la frontiera statului de destinație, precum și cheltuielile pentru o eventuala readmisie, sunt în sarcina partii contractante solicitante.

CAP. 4

Procedura de readmisie

ART. 6

1. Conținutul cererilor de readmisie, întocmite în baza prevederilor art. 1, 2 și 3, va fi stabilit de ministerele de interne ale celor doua state contractante.

2. În cererea de readmisie trebuie sa fie menționate datele de identitate, documentele personale aflate eventual în posesia cetățeanului străin, datele privind șederea sa pe teritoriul statului solicitant, precum și circumstanțele intrării sale ilegale pe teritoriul statului solicitant. Aceste date trebuie sa fie suficient de cuprinzatoare, astfel încât sa răspundă cerințelor autorităților părților contractante.

3. Hotărârile privind readmisia vor trebui sa fie adoptate în cel mai scurt timp posibil.

4. Autorizația de readmisie are o valabilitate de 3 luni de la data comunicării sale. Atunci când persoana în cauza trebuie sa rămână la dispoziția autorității judiciare a statului solicitant, ministerele de interne vor stabili, de comun acord, prelungirea acestui termen.

CAP. 5

Admisia în tranzit

ART. 7

1. Fiecare parte contractantă, la cererea celeilalte, autorizeaza tranzitul pe teritoriul sau al cetățenilor statelor terțe, impotriva cărora s-a luat o măsură de îndepărtare de către partea contractantă solicitanta.

2. Partea contractantă solicitanta își asuma responsabilitatea continuării călătoriei strainului către țara de destinație și preia în sarcina sa acest străin, dacă dintr-un motiv oarecare măsură de îndepărtare nu poate fi pusă în aplicare.

3. Partea contractantă solicitanta garantează partii contractante solicitate ca strainul, al cărui tranzit a fost autorizat, se afla în posesia unui titlu de călătorie pentru țara de destinație.

ART. 8

1. Partea contractantă care a luat măsură de îndepărtare trebuie sa informeze partea contractantă solicitată dacă, în vederea tranzitului, este necesar un serviciu de escorta a persoanei respective. Partea contractantă solicitată pentru tranzitare poate:

- fie sa decidă asigurarea escortei cu personal propriu;

- fie sa decidă escortarea în colaborare cu partea contractantă care a luat măsura de îndepărtare.

2. Dacă escortarea se face, în mod cu totul excepțional, pe cale terestra, părțile contractante se vor pune de acord asupra necesității și modului de asigurare a escortei.

ART. 9

1. Cererea de tranzit pentru îndepărtare va fi comunicată direct între autoritățile competente ale părților contractante.

2. Ea va conține informații privind identitatea și cetățenia strainului, data călătoriei, ora și locul sosirii în țara de tranzit și ora și locul plecării din aceasta către țara de destinație finala, precum și, dacă este cazul, informații privind personalul care efectuează escorta.

ART. 10

Tranzitul pentru îndepărtare poate fi refuzat:

- dacă în ceea ce privește strainul exista și este actual, în țara de destinație, riscul de a fi persecutat din motive de rasa, religie, naționalitate, apartenența la un anumit grup social sau datorită opiniilor sale politice;

- dacă strainul se expune riscului de a fi acuzat sau condamnat de un tribunal penal în țara de destinație pentru infracțiuni comise anterior.

CAP. 6

Dispoziții generale

ART. 11

Dispozițiile prezentului acord nu aduc atingere obligațiilor părților contractante de admisie sau de readmisie a cetățenilor străini, ce decurg din aplicarea altor acorduri internaționale. Acestea nu aduc atingere nici aplicării dispozițiilor acordurilor și convențiilor internaționale privind drepturile omului, la care cele doua state sunt părți.

ART. 12

1. Ministerele de interne ale României și Republicii Italiene vor stabili lista punctelor de frontiera prin care sunt permise readmisia și intrarea în tranzit a străinilor.

2. Ele vor stabili, totodată, lista aeroporturilor care vor putea fi folosite pentru tranzitul străinilor pe timpul călătoriei către țările de destinație.

ART. 13

Cele doua părți contractante recunosc reciproc condițiile cele mai favorabile pe care una dintre ele le-a inclus sau le va include în acordurile cu alte state în materie de readmisie a cetățenilor din terțe tari.

ART. 14

Divergențele care vor aparea în aplicarea și interpretarea prezentului acord vor fi soluționate pe cale diplomatică.

ART. 15

Părțile contractante vor stabili de comun acord eventualele modificări ale prezentului acord.

ART. 16

1. Prezentul acord va intra în vigoare în prima zi a celei de-a doua luni următoare notificării reciproce privind îndeplinirea procedurilor interne de aprobare sau ratificare.

2. Prezentul acord va putea fi denunțat, pe cale diplomatică, cu un preaviz scris de 90 de zile.

Drept care, împuterniciții celor doua guverne au semnat prezentul acord.

Semnat la București la 4 martie 1997, în doua exemplare, în limbile romana și italiana, ambele texte având aceeași valoare.

Pentru Guvernul României,
Lazar Comanescu

Pentru Guvernul Republicii Italiene,
Piero Fassino
